

1. Ó Srd-ce Pá - ně nej - svě-těj - ší, přijmi dnes vděč - ný po - zdrav náš,
 od - vě - cá tou - ho tvor - stva vše - ho, jež me - zi ná - mi pře - bý - váš.

2. Tichý jsi, srdce pokorného,
 Ježíši, láska vtělená.
 Učiň nám srdce podle svého,
 hlubino ctnosti tajemná.

4. Na kříži, Srdce Spasitele,
 kopím ses dalo otevřít,
 aby se mohlo lidstvo všechno
 v milosrdenství jeho skrýt.

6. Voláš a zveš nás: Pojdte ke mně,
 starostmi kdo jste tísněni!
 Srdce mé stálým útočištěm
 bude vám v každém soužení.

3. Odpouštíš, léčíš, vléváš sílu,
 Srdce tvé všem se rozdává,
 těší se hříšný, jásá smutný,
 každý tvou lásku poznává.

5. A s touto láskou v svatostánku
 přebýváš s námi ještě dnes,
 bys naše duše dary svými
 živil a vedl do nebes.

7. Ó Srdce Páně ve svátosti,
 změň naše srdce v živý chrám,
 z plnosti své nám stále dávej,
 cestou i cílem staň se nám.

2. Ti - chý jsi, srd - ce po - kor - né - ho, Je - ží - ši, lás - ko vtě - le - ná.

U - číň nám srd - ce po - dle své - ho, hlu - bi - no ctnos - ti ta - jem - ná.

3. Od - pouštíš, lé - číš, vlé - váš sí - lu, Srd - ce tvé všem se roz - dá - vá,

tě - ší se hříš - ný, já - sá smut - ný, kaž - dý tvou lás - ku po - zná - vá.

4. Na kří-ži, Srd - ce Spa - si - te - le, ko-pím ses da - lo o - te - vřít,

a - by se moh - lo lid - stvo všech - no, v mi-lo - sr - den - ství je - ho skrýt.

5. A s touto lás - kou v sva-tos-tán - ku pře-bý-váš s ná - mi ješ - tě dnes,

bys na - še du - še da - ry svý - mi, ži - vil a ve - dl do ne-bes.

6. Vo-láš a zveš nás: Pojď - te ke mně, starost-mi kdo jste tís - ně - ni!

Srd-ce mé stá - lým ú - to - čiš - těm, bu - de vám v kaž - dém sou - že - ní.

7. Ó Srd-ce Pá - ně ve svá - tos - ti, změň na - še srd - ce v ži - vý chrám,

z plnos - ti své nám stá - le dá - vej, ces - tou i cí - lem staň se nám.